

αν δεν κλώ εγω
αν δεν κλησ. εσυ
αν δεν κασυμε εμεις
πως θα γενουνε
τα σκοταδια λαμψη

σοσιαλιστικη

εκφραση

15 του απριλη 1976

τριτη περιοδος

αριθμος φυλλου 4

ΕΞΩ Ο

Ο ΛΑΟΣ
ΑΠΑΙΤΗΣΕ
ΜΑΧΗΤΙΚΑ

ΝΑ ΦΥΓΕΙ
Η ΠΡΕΣΒΕΙΑ
ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Ανακοίνωση της Εκτελεστικής Γραμματείας της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ

Στις 12.4.76 ο λαός μας και ιδιαίτερα το πιο μαχητικό τμήμα του η νεολαία, σε μεγαλειώδεις συγκεντρώσεις στην Λευκωσία και στις άλλες πόλεις, διαδήλωσε την έντονη αντίθεση του προς τον Βορειοαμερικανικό ιμπεριαλισμό και τους πληρεξούσιους του, στην Κύπρο, την Τουρκία και την Ελλάδα, με την ευκαιρία της πρόσφατης παραχώρησης προς τους Τούρκους ύποτακτους του μεγάλης στρατιωτικής βοήθειας.

Στην Λευκωσία όπου βρίσκεται και η φωλιά του ιμπεριαλισμού στην Κύ-

προ, η πρεσβεία των Ε.Π.Α., οι διαδηλώσεις πήραν χαρακτήρα σύγκρουσης με την Κυπριακή άστυνομία, της οποίας η προκλητικότητα και η θιαιότητα ήταν απαράδεκτη και σκανδαλιστική.

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ δέν κατηγορεί τους άπλους άστυνομικούς που ήταν ύποχρεωμένοι να ύπακούσουν στις διαταγές της ήγεσίας τους, αλλά εκείνους που με ιδιαίτερο ζήλο θιασπράγησαν πάνω στον λαό και έρριξαν τις δακρυγόνες όβιδες κατ' ευθείαν στην καρδιά της διαδήλωσης με κίνδυνο να χαθούν ζωές, πράγμα που δυσάμωσε την όργη του λαού.

Η Εκτελεστική Γραμματεία της Σοσιαλιστικής

Νεολαίας ΕΔΕΝ καταδικάζει άνεπιφύλακτα τόσο τη στάση της άστυνομίας όσο και την δράση μεμονωμένου αριθμού προβοκατόρων, που και τα δυό μαζί συνέτειναν στο να δοθούν έπιχειρήματα στους έχθρους του λαού με στόχο να μειωθεί ή τεράστια σημασία της μαχητικής εκδήλωσης.

Η άστυνομία αντί να άπομονώσει και να συλλάβει τους εγκάθετους προβοκάτορες (και μπορούσε) συνέλαβε αριθμό άγωνιστών μελών της Σ. Ν. ΕΔΕΝ, Άγωνιστών που κατά την διάρκεια του εγκληματικού πραξικοπήματος της 15ης του Ιούλη, πολέμησαν με τό όπλο στο χέρι δίπλα και μαζί με την Κυπριακή ά-

στυνομία έναντια στην ένοπλη έπιθεση του φασισμού που άνοιξε την πόρτα στην ιμπεριαλιστική εισβολή και κατοχή.

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ διαμαρτύρεται έντονα γι' αυτές τις συλλήψεις που θεωρεί ότι στρέφονται έναντια στον άπελευθερωτικό άγώνα του λαού και τις πρωτοπόρες άγωνιστικές του δυνάμεις και πιστεύει πως άν κάποιος είναι ύπεύθυνος για ότι συνέβηκε την περασμένη Δευτέρα έξω από την πρεσβεία του θανάτου, αυτός είναι ό Βορειοαμερικανικός ιμπεριαλισμός και οι έδώ εκπρόσωποι του και όχι οι άγωνιστές του λαού.

Άν κάποιος πρέπει να δικάσουν για τα γεγο-

νότα της Δευτέρας από τα Κυπριακά δικαστήρια αυτοί πρέπει να είναι οι σφαγιαστές του Κυπριακού λαού και όλων των λαών και οι όργανωτές του πραξικοπήματος της 15ης του Ιούλη που κυκλοφορούν ακόμα έλευθεροι στους δρόμους και προβοκάrouν τις μαχητικές εκδηλώσεις του λαού είτε μέσα είτε έξω από την άστυνομία.

—ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ

—ΕΞΩ Η ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ.

—ΟΙ ΠΡΟΔΟΤΕΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΣΤΟ ΣΚΑΜΝΙ.

Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ Σ. Ν. ΕΔΕΝ

σοσιαλιστική

εκφραση

ΟΙ ΛΑΪΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Οι τελευταίες λαϊκές κινητοποιήσεις με άφορμή την πρόσφατη αμερικανοτουρκική συμφωνία έδειξαν τη διάθεση του Κυπριακού λαού ν' αγωνιστεί ενάντια στον ιμπεριαλισμό, και νά μη δεχτεί υποχωρήσεις προδοτικές.

Η Κυπριακή νεολαία που πρωτοστάτησε στις κινητοποιήσεις έδειξε γι' ακόμη μιá φορά την αγωνιστικότητά της κι' έφραξε τό στόμα όλων εκείνων που με πρόφαση τό «ρεαλισμό» και τή «σύνεση», προσπαθούν νά ένσπείρουν τήν ήττοπάθεια και μοιρολατρεία.

Η όργάνωσή μας θα υποστηρίξει πάντα τις μαζικές λαϊκές κινητοποιήσεις γιατί σφυρηλατούν τήν ένότητα του λαού στη βάση (και όχι τήν ψεύτικη ένότητα της κορυφής), κρατούν ψηλά τήν αγωνιστικότητα, διαφωτίζουν με τόν καλύτερο δυνατό τρόπο τήν κοινή γνώμη, διατρανώνουν τήν απόφαση νά μη υποχωρήσουμε μπροστά στό ιμπεριαλισμό και ραπίζουν κατά πρόσωπα τούς λογής - λογής συμβασιαστές.

Η ΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η στάση της αστυνομίας στη δυναμική διαδήλωση έξω από τήν αμερικάνικη πρεσβεία ήταν σαφώς προκλητική. Η χρήση των όπιδων, ηλεκτροφόρων ροπαλών, άσφυξιόγων και δακρυγόνων ενάντια στη νεολαία που διαδήλωσε τήν αντίθεσή της στη νέα ένέργεια του ιμπεριαλισμού άποτελεί πρόκληση έναντι του λαού.

Γιατί όλη αυτή η ευαισθησία στό νά προστατευθεί η αμερικάνικη πρεσβεία;

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΚΛΗΡΙΔΗ

Η παραίτηση του κ. Κληρίδη γιατί έκαμε μυστική συμφωνία με τόν Ντενκτάς δέν κλείνει τό θέμα. Στην πραγματικότητα τό θέμα είναι εύρύτερο:

Ποιά είναι τό νόημα των ένδοκυπριακών συνομιλιών; Μέχρι σήμερα οι συνομιλίες ύπηρεσαν έννο μέσο με τό όποιο όδηγηθήκαμε από υποχώρηση σε υποχώρηση.

Ο κ. Κληρίδης σαν διαπραγματευτής ύπηρεσε ό ύπέρμαχος της πολιτικής των συμβιβασμών που άποδείχτηκαν υποχωρήσεις χωρίς νόημα, για τήν τεράστια τουλάχιστο πλειοψηφία του Κυπριακού λαού. Πολλές φορές τονίσαμε πως τά μεγάλα οικονομικά συμφέροντα στην Κύπρο δέν έχουν διάθεση ν' αγωνιστούν ενάντια στον ιμπεριαλισμό γιατί όκριβώς συνδέονται μαζί του με οικονομικούς δεσμούς.

Γι' αυτό οι συνομιλίες δέν έχουν καμμία ουσιαστική άξια, αλλά αντίθετα άποβαίνουν σε βάρος του λαού της Κύπρου, αν πρώτα δέν μπούν οι άναγκάιν προϋποθέσεις για τή στήριξη ενός συνεπούς αντιιμπεριαλιστικού άγώνα. Αυτές οι προϋποθέσεις είναι: Οικονομικά μέτρα για τήν άνακούφιση των έκμεταλλεούμενων μαζών, τέρμα στην άσυδοσία της οικονομικής όλιγαρχίας. Κάθαρση από τά φασιστικά στοιχεία. Άρμυτική θωράκιση - Λαϊκή πολιτοφυλακή με δημοκρατικό έλεγχο.

Έτσι η εργατική τάξη μαζί με άλλα καταπιεσμένα στρώματα, πρέπει νά μπούν στον άγώνα για τή δημιουργία αυτών των προϋποθέσεων. Οι συνομιλίες με τό λαό στό περιθώριο μας έδειξαν πού μας όδηγούν.

ΤΑ- ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ

Ο Υπουργός Έργασίας έκαμε πριν λίγες μέρες έκκληση στις συντεχνίες για τή συνέχιση της άυτοσυγκράτησης στα εργατικά θέματα. Μίλησε μετά για επαναδραστηριοποίηση και για τά «θαύματα» που μέχρι τώρα έχουν επιτευχθεί με τή συνεργασία Ιδιωτικού Τομέα, εργατών και κυβέρνησης.

Πώς όμως διασφαλίζεται η κοινωνική δικαιοσύνη για τήν όποια μίλησε ό κ. Υπουργός; Τό χαμήλωμα των μισθών και η παγοποίησή τους (που υποστηρίζει στην ουσία ό Υπουργός Έργασίας), κάθε άλλο παρά προάγει τήν κοινωνική δικαιοσύνη. Σήμερα όσο ποτέ άλλοτε τά κέρδη και η έκμετάλλευση δέν έχουν τόπο στην Κύπρο της προσφυγιάς και των τσαντηριών. Η εργατική τάξη πρέπει νά μπει μπροστά για νά διεκδικήσει τό δικό της. Πρέπει νά μπει ό λαός μπροστά για ν' άρχισεί έννο πραγματικό αντιιμπεριαλιστικό άγώνα.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ

ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Στις 25 του Άπριλη, τήν δεύτερη επέτειο της «λουλουδένιας επανάστασης» ό Πορτογαλικός λαός θα έχει τήν εύκαιρία νά εκφράσει με τή ψήφο του τις προτιμήσεις του άνάμεσα στα κόμματα που φιλοδοξούν νά τόν όδηγήσουν. Αυτές οι έκλογές ώστόσο άποτελούν έννο πικρό άστείο μετά από τά γεγονότα των τελευταίων δυό χρόνων.

Η επανάσταση στη Πορτογαλία ήταν άποτέλεσμα της ολοκληρωτικής χρεωκοπίας της δικτατορίας. Τόσο πλατειά ήταν η ύποστήριξη του λαού στη κίνηση των Ένόπλων Δυνάμεων (MFA) που η επανάσταση ήταν έντελώς άναιμακτη. Οι μόνοι που προσάθησαν ν' αντιδράσουν ήταν τά μέλη της μυστικής άστυνομίας (PIDE) που όμως πολύ σύντομα βρέθηκαν στις φυλακές.

Ο Πορτογαλικός λαός ήξερε τι ζητούσε: τό θέμα δέν ήταν άπλώς η έκδίωξη του Γκαστάνο αλλά η άπαλλαγή από τό καπιταλιστικό σύστημα που ήταν υπεύθυνο για τή δικτατορία. Είναι χαρακτηριστικό πώς η δεξιά ήγεσία δέν τόλμησε νά δημιουργήσει δεξιά κόμμα άνοιχτά. Βρήκαν στέγη στους Κεντρικούς Δημοκράτες και στους Λαϊκούς

των τραπεζών και των ασφαλίστικων εταιρειών κατέδθηκαν σε άπεργία και άπαίτησαν τήν κρατικοποίησή τους, πράγμα που έγινε άποδεχτό από τήν MFA. Ακολούθησαν και άλλες κρατικοποιήσεις με άποτέλεσμα κάπου 70% της οικονομίας της Πορτογαλίας νά τεθεί υπό κρατικό έλεγχο.

Αντίθετα με τήν επαναστατική διάθεση του λαού, τά ά-

για άλλη μιá φορά δόθηκε η εύκαιρία στην αντίδραση νά άνασυνταχτεί και άσφαλώς αυτή τή φορά ήταν πολύ πιο προσεχτική. Μιά άποτυχημένη άπόπειρα των άλεξιπρωτιστών τόν περασμένο Νιόβρη, επέτρεψε μιá σημαντική στροφή προς τά δεξιά. Ωστόσο η επαναφορά του καπιταλισμού δέν έγινε δυνατή. Οι έλλειδες της αντίδρασης βασίζονται τώρα σε μιá έκλογική νίκη των δεξιών κομμάτων (Κεντρικοί Δημοκράτες και Λαϊκοί Δημοκράτες) που θα επιτρέψει περαιτέρω άνάσχεση της επανάστασης. Αλλά και σε τέτοια ακόμα περίπτωση θάναι πολύ δύσκολο νά γαθούν οι καταχτήσεις του Πορτογαλικού λαού.

Για νά γίνει κάτι τέτοιο χρειάζονται πιο δραστικά μέτρα, ίσως έννο πραξικόπημα και έπιβολή νέας δικτατορίας. Ηδη σχέδια υπάρχουν όπως άποδείχτηκε με τήν άποκάλυψη ότι ό Σπίνολα δροούσε για μιá δεξιά ομάδα που είχε στόχο τήν βίαιη άνατροπή της επα-

Δημοκράτες. Οι τελευταίοι μάλιστα άποκαλούν τούς άειτούς τους «σοσιαλδημοκράτες».

Χωρίς ν' αντιληφθεί σωστά τήν κατάσταση η MFA έθαζε στη προεδρία έννο φιλελεύθερο στρατηγό, παλιό συνεργάτη του Χίτλερ, τόν Σπίνολα. Παρ' όλη τήν εύκαιρία και τόν χρόνο που δόθηκε έτσι στη δεξιά για ν' άνασυνταχτεί, ήταν η τελευταία προσπάθεια νά χτυπήσει με πραξικόπημα, ό λαός βρέθηκε στους δρόμους δίπλα στους στρατιώτες με άποτέλεσμα νά συλληφθούν η νά φύγουν από τήν Πορτογαλία οι πραξικοπηματίες.

ΤΟ ΜΑΣΤΙΓΙΟ ΤΗΣ ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Όπως έχει πει ό Μαρξ πριν έννο αιώνα «η επανάσταση πολλές φορές χρειάζεται τό μαστίγιο της άντεπανάστασης». Έτσι και στην Πορτογαλία η άπόπειρα του Σπίνολα έγινε άφορμή νά μπούν οι εργατολάοι νά δράσουν άσφαλιστικά μέτρα: Οι ύπάλληλοι

ριστερά κόμματα της Πορτογαλίας δέν μέτρησαν σωστά τήν επαναστατική περίοδο που περνούσε η χώρα. Και τό Κομμουνιστικό κόμμα και τό Σοσιαλιστικό του Μάριο Σόαρες δέν έδωσαν τήν δυνατότητα επίτευξης σοσιαλιστικού μετασχηματισμού παρά μόνο στο μακρινό μέλλον. Έτσι τό Κομμουνιστικό κόμμα περιόρισε τόν άγώνα του σε μιá προσπάθεια νά εξασφαλίσει όσο μπορούσε περισσότερη έπιρροή στην ήγεσία του στρατού κι' νά άποκλείσει όσο δυνατό περισσότερο τήν έπιρροή των Σοσιαλιστών ενώ ό Μάριο Σόαρες έπίδωθηκε σε μιá δημοκρατική έκστρατεία για τήν «δημοκρατία» και τόν κίνδυνο του Σταλινισμού.

ΝΕΑ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ

Έν τή μεταξύ η οικονομία της Πορτογαλίας πήγαινε από τό κακό στο χειρότερο ενώ η MFA δέν είχε κανένα μακρόπνοο πρόγραμμα για τή λύση των προβλημάτων της χώρας.

νάστασης.

Φυσικά η επιτυχία ενός τέτοιου έγχειρήματος είναι άπίθανη. Αντίθετα μιá άποτυχία ενός δεξιού κινήματος θα πρώξει και πάλι τήν επανάσταση προς τά μπρος σπάζοντας ακόμα περισσότερο τά ιμπεριαλιστικά δεσμά.

ΑΠΟΤΥΧΙΑ

ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Οι έκλογές κάτω από τέτοιες συνθήκες δε φαίνεται νά παίζουν πολύ σημαντικό ρόλο. Το Σοσιαλιστικό κόμμα φαίνεται πως θάναι ό πιο πιθανός νικητής. Όμως χωρίς συγκεκριμένο πρόγραμμα δράσης για τό μέλλον δέν μπορεί νά προσφέρει πολλά. Η στροφή του λαού προς τά δεξιά θα συνεχιστεί ακόμα περισσότερο. Και αυτός γιατί οι ήγεσίες των κομμάτων της άριστερας άπέτυχαν παταγωδώς νά παίξουν σωστά τόν καθοδηγητικό τους ρόλο.

ΛΕΝΙΝ: 106 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ

Πριν 106 χρόνια γεννήθηκε ένας από τους πιο μεγάλους επαναστάτες της ιστορίας, ο άνθρωπος που μετέτρεψε την Μαρξιστική θεωρία σε πράξη, ο Λένιν.

Στο βιβλίο του Κράτος και επανάσταση, έγραψε προφητικά για το πως οι καταπιεστές μεταχειρίζονται τους επαναστάτες. Ενώσω ζούν λέει τους κτυπούν και αφού πεθάνουν τους μετατρέπουν σε άδολοις αγίους έτσι που να δόξουν την επαναστατική ουσία της θεωρίας τους.

Ο Λένιν δεν μπορούσε να προβλέψει πιο σωστά την μεταχείρισή του. Πράγματι προσπάθησαν οι άστοι της Δύσης οι ρεφορμιστές, να τον κάνουν άδολοι εικόνα.

Για το καθένα όμως που αγωνίζεται ενάντια στο καπιταλισμό και τον ιμπεριαλισμό ο Λένιν παραμένει ο μεγάλος επαναστάτης. Οι ιδέες του ή τακτική του, ή πράξη του, είναι ο οδηγός είναι το μέλλον.

ΟΙ ΜΑΖΕΣ

Σε αντίθεση με το παραμύθι που καλλιέργηθηκε ο Λένιν πάντα πίστευε στην δύναμη των μαζών στη δημιουργική ικανότητά τους. Η επανάσταση δεν μπορούσε παρά να είναι το αποτέλεσμα της πράξης των μαζών. Έγραψε το 1905.

Επανάσταση είναι το πανηγύρι των καταπιεσμένων και των εκμεταλλευμένων. Ποτέ άλλοτε δεν βρίσκεται η μάζα του λαού σε τέτοια θέση ώστε να μπει μπροστά σαν δημιουργός μιας νέας κοινωνικής διάταξης όπως στην ώρα της επανάστασης.

Πάντα υποστήριζε τον άδιάκοπο αγώνα της εργατικής τάξης. Οι εργάτες εκπαιδεύονται στη πράξη. Μαθαίνουν από τη πείρα τους. ... Μόνο ο αγώνας εκπαιδεύει τη τάξη των εκμεταλλευμένων...

ΤΟ ΚΟΜΜΑ

Πολύ καθαρή ήταν για τον Λένιν η ανάγκη του κόμματος. Για να μπορεί να οδηγήσει τη εργατική τάξη να ξεπεράσει τους στενούς οικονομικούς της αγώνες και να χρησιμοποιηθεί η δύναμη και η αγωνιστικότητά της για την κατάληψη της εξουσίας χρειάζονταν το κόμμα της. Ένα κόμμα νέου τύπου που θα αποτελείτο από τα πιο ικανά πιο αγωνιστικά πιο συνειδητά μέλη της εργατικής τάξης. Με άλλα λόγια την πρωτοπορία.

Το επαναστατικό κόμμα πρέπει για να μπορεί να λέγεται πρωτοπορία, να είναι ριζωμένο στην εργατική τάξη, να είναι ο οδηγός αλλά και ο δεικνύς της.

Το κάθε μέλος του κόμματος είναι και ήγέτης στο χώρο του έτσι που με λίγα στελέχη, το κόμμα επηρεάζει χιλιάδες.

Για να μπορεί το κόμμα να ανταποκριθεί στις ανάγκες του ταξικού πολέμου και να οδηγήσει την εργατική τάξη στην κατάληψη της εξουσίας πρέπει να είναι πειθαρχημένο συγκεντρωτικό αλλά και απόλυτα δημοκρατικό.

Για τον Λένιν δημοκρατικός συγκεντρωτισμός δεν σημαίνει μονολιθικότητα, δικτατορία της ηγεσίας πάνω στη βάση.

Ο Λένιν πίστευε πως ο μόνος τρόπος για να κτιστεί ο σοσιαλισμός ήταν η εξάπλωση της επανάστασης σε όριμένες ανεπτυγμένες χώρες. Για τουτό προσπάθησε με κάθε τρόπο να βοηθήσει την Ευρωπαϊκή επανάσταση.

Για το σκοπό αυτό και για να συντονίσει και βοηθήσει την δράση των εργατών στις διάφορες χώρες δημιουργήθηκε η

Μια καταπιεζόμενη τάξη που δεν επιδιώκει να μάθει να χειρίζεται τα όπλα, να έχει όπλα, μια τέτοια καταπιεζόμενη τάξη αείζει μονάχα να την καταπιέζουν, να την κακομεταχειρίζονται να την μεταχειρίζονται σαν σκλάβο.

ΛΕΝΙΝ

Στρατιωτικό πρόγραμμα της προλεταριακής επανάστασης

Έπρεπε να υπάρχει έδαφος για πολιτική συζήτηση για να εκφραστούν οι αντιθέσεις. Πολλές φορές ο Λένιν βρέθηκε στη μειοψηφία. Δημοκρατικός συγκεντρωτισμός σημαίνει απόλυτη δημοκρατία στην λήψη αποφάσεων, απόλυτη πειθαρχία στην εφαρμογή τους.

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Ποτέ του δεν είχε ψευδοιστήσεις για τον κοινοβουλευτικό ή ειρηνικό δρόμο προς τον σοσιαλισμό. Ο μόνος δρόμος ήταν η επανάσταση, και η βουλή και το κράτος έπρεπε να συντριβούν.

Φυσικά δεν σημαίνει ότι το επαναστατικό κόμμα δεν πρέπει να χρησιμοποιεί τις εκλογές, όχι σαν μέσον για να ανατρέψει το καπιταλισμό αλλά σαν μέσο προπαγάνδας.

Το καπιταλιστικό κράτος και τα όργανά του (άστυνομία, στρατός, δικαστήρια, κυβερνητική γραφειοκρατία) είναι μέσον που η άστική τάξη χρησιμοποιεί για την διατήρηση του συστήματος της εκμετάλλευσης. Είναι όργανο εκμετάλλευσης που η εργατική τάξη πρέπει να συντρίψει. Στα βιβλία του αλλά και στην πράξη, ο Λένιν ήταν ο μεγαλύτερος εχθρός του καπιταλιστικού κράτους.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ

Ο Λένιν από την αρχή της πολιτικής του δραστηριότητας μέχρι το θάνατό του ήταν διεθνιστής. Είδεπε κοινά τα συμφέροντα της εργατικής τάξης σε όλο τον κόσμο και πολεμούσε με μανία την όποιο ρατσιστική πολιτική όρισαν να υποτάξουν την εργατική τάξη κάτω από την άρχουσα τάξη της χώρας τους.

3η Διεθνής (ή διαφορετικά Κομμουνιστική Διεθνής που διαλύθηκε από το Στάλιν το 1943). Σε αντίθεση με το τρόπο που χρησιμοποιήθηκε τα τελευταία χρόνια της δεκαετίας του 1920 μέχρι το 1943 η Διεθνής δεν ήταν πόνι για να εξυπηρετήσει την άμυνα της Ρωσίας αλλά ήταν όργανο επανάστασης. Ήταν το παγκόσμιο Επαναστατικό κόμμα.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

Σοσιαλισμός για τον Λένιν όπως και για τον Μάρξ και όλους τους κλασσικούς του Μαρξισμού δεν σημαίνει πλειοψηφία σοσιαλιστών δουλευτών στην άστική βουλή ή απλή εθνικοποίηση ή δικτατορία ορισμένων ατόμων που αυτοαποκαλούνται σοσιαλιστές ή κομμουνιστές. Σοσιαλισμός είναι η εξουσία της εργατικής τάξης. (Οχι άφηρημένος αλλά συγκεκριμένος μέσα από τα συμβούλια (Σοβιέτ) των εργατών και των άλλων καταπιεσμένων μαζών.

Ειδικά για το πρώτο στάδιο — δικτατορία του προλεταριάτου — στο στάδιο που ζούσε ο Λένιν αγωνίστηκε για εργατική εξουσία εκ των κάτω. Οι εργάτες πρέπει να πάρουν την εξουσία στα χέρια τους παντού, στα εργοστάσια, στα χωριά στην πόλη, ακόμα και κρατική εξουσία.

Σήμερα ζούμε σε διαφορετικές συνθήκες από αυτές της εποχής του Λένιν. Τα διδάγματα του όμως είναι εξίσου σημαντικά. Για κάθε ένα που θέλει να αγωνιστεί για την αλλαγή του συστήματος ο Λένιν, ή τακτική του και οι ιδέες του είναι μια μεγάλη πηγή. Έκείνο που μας μένει είναι να τις δάξουμε σε εφαρμογή.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ

(από τη σκοπιά της παραίτησης: μια βαθειά τομή)

Ήταν τόσο ραγδαία τα τελευταία γεγονότα που διατάραξαν τα γαληνεμένα νερά της Κυπριακής πολιτικής σκηνής. Ποιητικά, θάλαγα, πως φυσήξαν οι άνεμοι, αντάρισαν τα κύματα, φουρτουνασμένη η θάλασσα... Και ο καραβοκύρης παραιτήθηκε. Δεν βρέθηκαν εκείνοι που πριν λίγο καιρό τούλεγαν με κεφάλια γεμάτα σύνεση, ρεαλισμό και σοφία: ο καλός καραβοκύρης στην φουρτούνα φαίνεται...

Είμαι σίγουρος ότι δεν έχασαν, ούτε βαρέθηκαν είναι βλέπετε κάπως διαφορετικά τα πράγματα τώρα. Μυστική συμφωνία σου λέει ο άλλος. Και όλα είναι εν τάξει εφ' όσον παραμένει μυστική. Τι στιγμή που γίνεται όμως γνωστή, τί γίνεται;

Τι γίνεται; Απλούστατο. Ένα κόμμα, κατά κανόνα τουλάχιστο, έχει παραπάνω από ένα μέλος. Συνήθως έχτος από τον αρχηγό υπάρχει και υπαρχηγός. Και αρκετοί άλλοι. Και ο τόπος μας δεν είναι εξαίρεση. Οι υπαρχηγοί υπάρχουν. Έτσι το πρόβλημα λύεται χωρίς επεισόδια: Διορίζεται συνομιλητής ο υπαρχηγός του ίδιου κόμματος... Ανεξάντλητες οι εφεδρείες.

Τώρα θα μου πείτε ότι δεν θα γίνουν συνομιλίες, γιατί ο Ντενκτάς είναι αδιάλλατος.

Γι' αυτό κ' εμείς θα κηρύξουμε τον μακροχρόνιο αγώνα. Απ' ότι ξέρω, τουλάχιστο, μέχρι στιγμής μακροχρόνιος ήταν μόνο οι συνομιλίες. Ναυαγούν κατά καιρούς αλλά πάλι ανέλκονται από το βυθό. Κι αν στο μεταξύ μεσολάβησει κανένα πραξικόπημα ή καμιά εισβολή οι ένδοκυπριακές δεν πεθαίνουν. Μετά το διάλειμμα εμφανίζονται πάλι, λύουν ανθρωπιστικά θέματα, στέλλουν τους Τουρκοκύπριους, στο Βορρά, αλλά για τους εγκλωβισμένους δε χρειάζονται καν συνομιλίες. Γι' αυτούς προνοεί ο Ντενκτάς και τους στέλλει στο Νότο σταδιακά μεν, αλλά σταθερά... Έτσι για νάχουμε συνεχώς φωτογραφίες στις εφημερίδες.

Πραγματικά οι συνομιλίες έχουν ένδοξη ιστορία. Πόσα στάδια δεν πέρασαν... Θυμάμαι μάλιστα τότε που είχαμε κ' ένα συνταγματοδότη της χούντας. Γιατί η χούντα ήταν ειδική στη συνταγματική δημοκρατία. Δεν έφτιαξε και σύνταγμα ο Γεώργιος Παπαδόπουλος στην Ελλάδα;

Τώρα βέβαια είναι άλλες εποχές... Και η ζωή τραβάει την ανηφόρα. Οι συνομιλίες φαίνεται να πνέουν τα λοίσθια. Αδιάλλατοι οι Τούρκοι. Θ' αρχίσουμε άραγε να διερωτώμαστε πότε θα ξαναρχίσουν;

Εγώ πάντως διερωτώμαι για κάτι άλλο. Καπνίζει πιπ ο νέος συνομιλητής; Γιατί ειλικρινά δεν μπορώ να φαντασθώ ένδοκυπριακές χωρίς πίπες και καπνούς.

ΤΑ ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΑΝΩΤΕΡΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ

Το Άνωτερο Τεχνολογικό Ινστιτούτο (ΑΤΙ) ιδρύθηκε το 1968 σε στενή συνεργασία της Κυβέρνησης και της Ουνέσκο. Σκοπός του είναι η κατάρτιση κατάλληλα εκπαιδευμένου προσωπικού για την διομηχανία σε επίπεδο Άνωτερου Τεχνικού (Higher Technician ή Technician Engineer), και για τις Τεχνικές και Επαγγελματικές Σχολές.

Στα έφτά χρόνια λειτουργίας του μέχρι σήμερα έχει πάρει πολύ καλά σχόλια από όλους τους ειδικούς σε θέματα Άνωτερης Τεχνικής Εκπαίδευσης και οι 400 περίπου απόφοιτοι του προσφέρουν χρήσιμες υπηρεσίες στην διομηχανία. Επίσης απόφοιτοι του ΑΤΙ έχουν αναγνωριστή σαν ισότιμοι εκείνοι που έχουν νέο Higher National Diploma της Αγγλίας.

Ανάμεσα σ' αυτούς που πρωτοστάτησαν για την ίδρυση του ήταν ο Σύνδεσμος Εργοδοτών Κύπρου, ο Σύνδεσμος Εργοληπτών, ο Σύνδεσμος Μηχανικών κ.ά. Και φυσικά οι πιά πάνω ήθελαν το ΑΤΙ να εξυπηρετεί τα συμφέροντά τους επειδή ήθελαν τεχνικούς μηχανικούς για τις διομηχανίες και τις επιχειρήσεις τους. Η επένδυση δέ αυτή έπρεπε να είναι όσο το δυνατό πιο προσοδοφόρα με χαμηλά κόστη, με αποτέλεσμα η φοίτηση στην διομηχανία. Για να προωθείται αυτή η πολιτική το Διοικητικό Συμβούλιο του ΑΤΙ αποτελείται από εκπροσώπους των πιά πάνω Συνδέσμων.

Υστερα αυτοί οι Σύνδεσμοι θέλουν προσωπικό που να αποδίδει με τα λιγότερα λεφτά και γι' αυτό πρέπει οι απόφοιτοι του ΑΤΙ να μην έχουν δικαιώματα και απαιτήσεις ούτε να μπορούν να υπάρχουν σαν μιά ανεξάρτητη επαγγελματική τάξη. Γι' αυτό γίνεται προσπάθεια να μειώνουν οι απόφοιτοι ακόλυτοι από τον νόμο.

Τα προβλήματα των φοιτητών γενικά είναι τα ακόλυθα:

α) Η νομική κατοχύρωση του τίτλου όλων των αποφοίτων ως Άνωτερου Τεχνικού. Έχουν ήδη αναγνωριστή οι Ηλεκτρολόγοι. Σ' αυτό το δίκαιο αίτημά τους βρίσκουν την αντίδραση όρισμένων κύκλων και κυρίως της τάξης των Διπλωματούχων Μηχανικών που προτείνουν τον τίτλο του Άνωτερου Τεχνικού Β ο η θ ο υ.

β) Η νομική κατοχύρωση των δικαιωμάτων του Άνωτερου Τεχνικού Πολιτικής Μηχανικής. Ενώ δηλαδή οι απόφοιτοι είναι ικανοί να κάνουν μελέτες (π.χ. υπολογιστικές οικοδομικών) για λογαριασμό των εργοδοτών τους δέν έχουν το δικαίωμα να υπογράφουν τέτοιες μελέτες με αποτέλεσμα να εκμεταλλεύονται ανάλογα από τους εργοδότες τους.

Στην προώθηση των πιά

πάνω αιτημάτων τους οι φοιτητές βρίσκουν την αντίδραση του Υπουργείου Εργασίας (στο όποιο υπάγεται το ΑΤΙ) της διεύθυνσης του Ινστιτούτου και άσφαλώς των διαφόρων συνδέσμων που προαναφέραμε.

γ) Άλλο πρόβλημα είναι η συνεχής έναλλαγή του διδάσκοντος προσωπικού. Τουτό έχει πάρει σοβαρές διαστάσεις το τελευταίο. Ακα-

δημαϊκό Έτος. Ένας σοβαρός λόγος είναι ο μη ικανοποιητικός μισθός που προσφέρεται.

Τούτο ίσως να γίνεται σκόπιμα με σκοπό να υποδιωχθή το επίπεδο των σπουδών.

δ) Δωρεάν Φοίτηση: Για την κυβέρνηση δέν ήταν πρόβλημα να επιβαρυνθή με £60—70 επί πλέον που είναι τα δίδακτρα. Και τούτο σαν θέμα αρχής.

ε) Στο χώρο του ΑΤΙ λειτουργεί Καταυλισμός για τους πρόσφυγες φοιτητές, στον όποιο διαμένουν 70 περίπου φοιτητές. Τα κυριότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν είναι:

1) Η δελτίωση του σιτηρεσίου το όποιο δέν είναι καθόλου ικανοποιητικό.

2) Αύξηση του επιδόματος από £2 μηνιαίως σε £6.

3) Να αντικατασταθούν τα αντίσκηνα με οικοτροφεία.

4) Να δοθεί ρουχισμός (τον τελευταίο χρόνο δέν δόθηκε καθόλου ρουχισμός).

Οι φοιτητές του ΑΤΙ αγωνίζονται παρά την αντίδραση των άρμοδιών για την λύση των πιά πάνω προβλημάτων.

Και η νίκη είναι δική τους.

Η ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΟ ΛΙΒΑΝΟ

Το πρόβλημα της πολιτικοποίησης

Η νοοτροπία και ο τρόπος σκέψης των μαθητών είναι παρόμοιος σ' όλο το κόσμο. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μαθητές και οι στάσεις των διαφόρων κυβερνήσεων προς αυτά διαφέρουν ελάχιστα. Έτσι η στάση των μαθητών προς την πολιτική και οι καταστάσεις που δημιουργούνται στα σχολεία διαφόρων χωρών έχουν αρκετά κοινά σημεία ώστε να μπορούν να παρολληλοιστούν.

Η πολιτικοποίηση του μαθητή σε μιά χώρα που αντιμετωπίζει οικονομική ή πολιτική κρίση, γεννιέται μέσα απ' τα ίδια τα γεγονότα. Το να προσπαθήσει η κυβέρνηση να κρατήσει τους μαθητές έξω από την πολιτική είναι μιά ούτοπία. Έτσι πρέπει τουλάχιστον να δοηθήσει τους μαθητές να κρίνουν την ορθότητα των πράξεών της.

Για να μπορούμε να καταλάβουμε την ψυχολογία του μαθητή, και να μπορούμε να μελετήσουμε τις αντιδράσεις τους, πρέπει να αναλύσουμε τις αντιδράσεις αυτές μέσα σε όρισμένα συγκεκριμένα γεγονότα. Ο ρόλος της μαθητικής νεολαίας στο Λίβανο, προσφέρει κατάλληλο θέμα γι' ανάλυση.

Στο Λίβανο η κυβερνητική στάση, όσον αφορά την πολιτικοποίηση των μαθητών ήταν ταυτόσημη με της δικής μας

κυβέρνησης. Οι μαθητές έξω από την πολιτική. Όμως όπως αναφέρθη σε προηγούμενο άρθρο οι κοινωνικές τάξεις και κατά συνέπεια η ταξική πάλη αντικατοπτρίζεται στο σχολείο αφού το σχολείο αποτελεί μέρος της κοινωνίας γενικά. Στο Λίβανο υπάρχουν οι φαλαγγίτες, οι άριστοροι μουσουλμάνοι και οι Παλαιστίνιοι, ως επίσης και άλλες μικρότερες οργανώσεις. Η κατάσταση αυτή εξαπλώνεται και στα σχολεία. Κι' η πάλη μεταξύ αυτών των οργανώσεων — κυρίως των δύο τελευταίων ενάντια στους φαλαγγίτες — εξαπλώνεται και στα σχολεία. Οι ρίζες της πάλης αυτής είναι τόσο βαθειά ριζωμένες στη κοινωνία που η κυβέρνηση δέν μπορεί να τις ξεριζώσει απ' τα σχολεία. Η πλειοψηφία των μαθητών όμως είναι πολιτικοποιημένη. Απ' τη μιά οι φαλαγγίτες και από την

άλλη οι Παλαιστίνιοι διαφωτίζουν και πολιτικοποιούν τους μαθητές. Οι φαλαγγίτες μαθητές στην πλειοψηφία τους έρχονται από την προνομιούχα, κεφαλαιοκρατική μαρωνιτική τάξη. Είναι οι γόνοι της άφροκρεμας της άστικής τάξης. Οι Παλαιστίνιοι πρόσφυγες κατατάσσονται στο P.L.O.

Η κυπριακή κυβέρνηση υποστηρίζει ότι αν πολιτικοποιηθούν οι μαθητές, θα φανατισθούν, και η κατάσταση στα σχολεία θα γίνει χαώδης. Αποδείξη ότι αυτό είναι λανθασμένο είναι η κατάσταση που υπήρξε στο Λίβανο πριν τα γεγονότα. Η κατάσταση δέν ήταν χαώδης. Και στις περιπτώσεις που ήταν χαώδης εϋθυνοταν το απολιτικοποίητο παρά η πολιτική συνείδηση των μαθητών. Πιο συγκεκριμένα συμπλοκές έγιναν όταν υπήρχαν άριστοροι φαλαγγίτες.

Οι άριστοροι μουσουλμάνοι στην πλειοψηφία τους φτωχοί είχαν αφήσει την μόρφωσή τους αποκλειστικά στη κυβέρνηση και στη θρησκεία. Η κυβέρνηση τους κράτησε απολιτικοποίητους μ' αποτέλεσμα να γίνουν θύματα θρησκευτικού φανατισμού. Οι Παλαιστίνιοι απέφυγαν — όσο μπο-

ρούσαν — τις συμπλοκές στα σχολεία γιατί ήταν πολιτικά συνειδητοί. Γι' αυτό μπορούν να δοθούν πιο συγκεκριμένα παραδείγματα. Για παράδειγμα η κατάσταση που επικρατούσε στο International College "Ένα σχολείο ιδιωτικό. Σ' αυτό υπήρχαν όλες οι αποχρώσεις μαθητών με την εξαίρεση ότι ήταν όλοι πολύπλοσοι Παλαιστίνιοι και φαλαγγίτες. Σ' αυτό το ιδιωτικό σχολείο υπήρχαν διάφοροι που ασχολούνταν με ιστορικά, πολιτικά και πολιτιστικά θέματα που κρατούσαν ενήμερους τους μαθητές

Οι συμπλοκές και η χαώδης κατάσταση αυτού του σχολείου μέσα στα έκρηχτικά γνωστά γεγονότα ήταν συγκριτικά πιο χαμηλή απ' ότι στα κυβερνητικά σχολεία.

Όταν ξέσπασε ο εμφύλιος πόλεμος ή χαώδης κατάσταση δέν εισχώρησε — τουλάχιστο στο ίδιο έντονο βαθμό όσο έξω — μέσα στα σχολεία. Οι μαθητές απεχώρησαν από τα σχολεία. Αυτοί που ανήκαν σε πολιτικές οργανώσεις ήρθαν σε επαφή με την οργανώσή τους και πολέμησαν — όχι μέσα στα σχολεία ούτε τους αντιπάλους συμπαθητές τους — αλλά μαζί με τις ιδιαίτερες ομάδες τους. Οι Παλαιστίνιοι καταδρομείς αποτελούσαν κατά 60% από φοιτητές και μαθητές (περίπου). Υπήρχε εξ' άλλου συνοχή σκέψης μεταξύ όμοθετών φοιτητών και μαθητών.

Προσπαθήσαμε ν' αναλύσουμε μιά κατάσταση πολύπλοκη, που μπορεί να παραλληλιστή μ' αυτή της Κύπρου. Η ανάλυση αυτή δείχνει ότι εϋ όσον οι μαθητές αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της κοινωνίας (και επηρεάζονται από τις καταστάσεις που επικρατούν σ' αυτή τη κοινωνία) η πολιτικοποίησή τους είναι ένα ipso facto.

Στο χέρι της κάθε κυβέρνησης είναι να το κάνει αυτό σωστά.

Μαθητές του Μικτού Γυμνασίου Φανερωμένης όργανωσαν χθες διαδήλωση με αίτημα την μείωση των διδάκτρων και την όπαλλαγή των προσφύγων από τα δίδακτρα. Αυτές τις μέρες το πρόβλημα των διδάκτρων παρουσιάζει όξυνση — όχι μόνο σε δημόσια αλλά και σε ιδιωτικά σχολεία.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΣΤΕΓΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Πρέπει οι νέοι χώροι της ζωής των προσφύγων να γίνουν σχολεία σωστής πολιτικής πληροφόρησης και κέντρα προετοιμασίας για την κλιμάκωση ενός αγώνα πάνω σε μακροχρόνια προοπτική.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΙ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΙ

Το Κυβερνητικό πρόγραμμα ανέγερσης των νέων προσφυγικών συνοικισμών που έδωσε σαν βασικό του στόχο την παροχή στέγης σ' όλους τους πρόσφυγες που ζουν ακόμα σε καταυλισμούς μέσα σ' αντίσκηνα, περνά ήδη μέσα από ένα ενδιάμεσο και προεκχωρημένο στάδιο της πρακτικής εφαρμογής του.

Έτσι πολλά βασικά άτομικά και κοινωνικά προβλήματα πρόκειται σε λίγο καιρό να δοθούν τη λύση τους, όταν οι πρόσφυγες θα μπου μέσα στους καινούργιους οικισμούς για να συνεχίσουν την ζωή τους.

Θάταν απάνθρωπο αντίθετο και αρνητικό από κάθε άποψη, το να δεχτούμε τους καταυλισμούς με τ' αντίσκηνα σαν χώρο διαμονής των πτωχών στρωμάτων του πληθυσμού μας που προσφυγοποιήθηκε. Κάτι τέτοιο θάταν ακόμα ή πιό αδυνάτη και δυσμενής διάκριση που μαζί μ' όλες τις άλλες εξουθένωσε όλες εκείνες τις δυνάμεις που από την ίδια τους τη θέση μπορούν με την στρατεύση και τη σωστή καθοδήγησή τους να αποτελέσουν την κύρια πολιτική δύναμη που θα κλιμακώσει και θ' ανεβάσει σε ανώτερα επίπεδα τον εθνικοαπελευθερωτικό και αντιιμπεριαλιστικό μας αγώνα που όπως προβλέπουμε θα είναι μακροχρόνιος.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΙ Ν' ΑΠΟΤΕΛΕΣΟΥΝ ΕΠΑΛΞΗ ΑΓΩΝΑ

Η εξασφάλιση επομένως συνθηκών ανθρωπινότερης και πιό ύποφερτης διαβίωσης ήταν μια πρωταρχική ανάγκη και ένα σωστό αίτημα των προσφύγων που ανάγκασε τελικά την Κυβέρνηση να συντάξει, και να προωθήσει, ένα πρόγραμμα ανέγερσης νέων προσφυγικών οικισμών.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΧΩΡΟΙ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΚΑΙ Ο ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΟΣ ΑΓΩΝΑΣ.

Μετά την συμπλήρωση των σχεδίων ανέγερσης των νέων οικισμών θα πρέπει να εκτιμηθεί και να αξιοποιηθεί σωστά ή ως τα τώρα μοστιλιερική πολιτική δύναμη που λέγεται ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ. Μέσα στο νέο περιβάλλον πρέπει να δημιουργηθούν όλες εκείνες οι προϋποθέσεις και να παρθούν έστω καθυστερημένα όλα εκείνα τα μέτρα που θα μετατρέψουν τους πρόσφυγες σε πρωτοπόρους αγωνιστές στον αγώνα για την εθνική και φυσική μας επιβίωση.

Πρέπει οι ξεριζωμένοι και οι διογμένοι του Βορρά να μην νοιώσουν ποτέ ότι ή βία

και ή στρατιωτική κατοχή έχουν έδραώσει τετελεσμένα που δεν θα επιτρέψουν ποτέ την επάνοδο σ' άρπαγμα στίσια και τις περιουσίες τους.

Πρέπει οι νέοι χώροι της ζωής τους να γίνουν σχολεία σωστής πολιτικής πληροφόρησης και κέντρα προετοιμασίας για την κλιμάκωση ενός αγώνα πάνω σε μακροχρόνια προοπτική.

Πρέπει οι άνθρωποι αυτοί να συνειδητοποιήσουν ότι οι κούρατες για μερική επιστροφή των προσφύγων στο Μόρφου και την Αμμόχωστο υπάρχουν μόνο στα μυαλά εκείνων που τις λανσάρουν και όχι στα χαρτιά. Έτοιμες να υπογραφούν δήθεν από τον Ντενκτάς. Ο Ντενκτάς δεν είναι έτοιμος να δεχτεί καμιά λύση. Θέλει μόνο μια προσωρινή ενδιάμεση, διευθέτηση που θα επιτρέψει σε κάποιο μελλοντικό σχέδιο στις όρδες του Αττίλα να προχωρήσουν σ' ένα τελικό και νέο τετελεσμένο. Την ολοκληρωτική κατάληψη, τον νησιό μας.

Τα χρονικά περιθώρια στένεψαν και οι προοπτικές ότι θα λογικευτεί ο Ντενκτάς και ή Αγκυρα όπως πίστευαν και περίμεναν όρισμένοι, εξαγερίστηκαν. Οι βλέψεις της Τουρκίας στην Κύπρο και το Αιγαίο συνιστούν τεράστιο κίνδυνο που απειλεί την ίδια την ύπαρξή μας σαν λαού. Κάθε μέρα που περνά αναξιοποίητη είναι ενδεχόμενο ν' αποδειχτεί καταστροφικά καθοριστική στην πορεία των μελλοντικών εξελίξεων. Τώρα είναι ή ώρα των αποφάσεων.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΙ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ.

Απ' όσα είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε, ή Αμερικανική πρεσβεία, προικισμένη με τεράστια αποθέματα πείρας που συγκεντρώθηκαν από τη μελέτη της ομάδικής ψυχολογίας των εκατομμυρίων θυμάτων της επιθετικής ιμπεριαλιστικής πολιτικής που πυκνώνουν καθημερινά τις τάξεις των ανθρώπων χωρίς πατρίδα, έδειξε από την αρχή μεγάλο ενδιαφέρον τόσο για την ποιότητα όσο και για την ποσότητα της νέας προσφυγικής κατοικίας.

Παρακολούθησαν από κοντά με ειδικά αποσταλμένους Συμβούλους την προώθηση των σχεδίων και του προγράμματος στέγασης των προσφύγων και προσπάθησαν εκ-

διαστικά να καθορίσουν και να επιβάλουν τα συγκεκριμένα πλαίσια μέσα στα οποία θα έπρεπε οι τεχνικοί να δουλέψουν.

Οι συνωμότες και οι αρχιτέκτονες της καταστροφής μας, αυτοί που υπεβαλψαν τον φασισμό και υπεκίνησαν το πραξικόπημα και την εισβολή, γύρισαν ανάποδα τις μάσκες και παρουσιάστηκαν ξανά μπροστά μας γεμάτοι προσποίηση, και ενδιαφέρον, διακρύβεκτοι σχεδόν, πονεμένοι και προβληματισμένοι, συναισθηματικοί και συγκινημένοι δήθεν, μπροστά στο δράμα που κρύβεται πίσω από το ρούχο της κάθε απομονωμένης σκηνής.

Προθέσή τους βέβαια ήταν να μας πείσουν πως θάπρεπε να μετατρέψουμε την κάθε σκηνή σ' ένα σύγχρονο και μοντέρνο σπίτι και τον κάθε καταυλισμό σε μιάν Νέα Κε-

ρύνεια, Νέα Αμμόχωστο ή Νέα Μόρφου με ανέσεις κι ευκολίες που θάπνιγαν, κατά τους υπολογισμούς τους κάθε διάθεση για αγώνα, αν ήταν δυνατόν.

Δεν ξέρουμε ακόμα αν αυτές οι απόψεις υιοθετήθηκαν και ενσωματώθηκαν μέσα στις νέες λύσεις ή αν απορρίφθηκαν τελικά. Αυτό θα το δοούμε και θα μπορούμε να το κρίνουμε όταν συμπληρωθεί ή ανέγερση των οικισμών. Αυτό που μπορούμε όμως στα σίγουρα και από τώρα να πούμε, είναι ότι το πάθος για λευτεριά και επιστροφή στην άρπαγμένη γη μας δεν σβήνει ούτε και εξαγοράζεται με τσιμέντα, σίδερο και τούβλα.

Ό,τι κτιζεται σήμερα θα παραμείνει τελικά μνημείο της αντίστασης ή της ύποταγής εκείνων που από τη θέση τους μπορούν να απορρίψουν ή να υιοθετήσουν εισιγγήσεις και τάσεις πουχουν σαν στόχο να καταπνίξουν, όπως νομίζουν κάποιιο, τον αγώνα του λαού μας. Αυτό που διδάσκει όμως ή ιστορία είναι ότι οι λαοί ξεσηκώνονται ακόμα κι από κεί που νομίζουν πως τους έθαψαν για να διεκδικήσουν και μέσα από τα μνήματα τα χώματα που τους άνηκουν.

Στις 2 του Απριλη ή Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ διοργάνωσε πικετοφορία για συμπαραστάση, στο μαρτυρικό λαό της Παλαιστίνης, και για να εκφραστεί ή έντονη καταδική των εγκλημάτων που διαπράττει καθημερινά ο σιωνισμός σε βάρος των Παλαιστινίων. Οι Σιωνιστές, στην προσπάθειά τους να καταπνίξουν τον ήρωικό αγώνα του λαού της Παλαιστίνης που δυναμώνει ανησυχητικά για αυτούς στα κατεχόμενα, πρόέδωσαν σε μιάν σειρά αποτρόπαιων εγκλημάτων. Δολοφο-

νίες εν ψυχρώ άσπλων διάδολωτών, συλλήψεις, φλακίσεις, βασανιστήρια.
Ακαμπτη και αλύγιστη όμως ή Παλαιστινέζικη επανάσταση, θα συνεχίσει το δρόμο της μέχρι τη νίκη, γιατί μόνο ή νίκη υπάρχει για τους λαούς που αγωνίζονται.
Όπως στη Παλαιστίνη έτσι και στη Κύπρο ο λαός θα οργανώσει το μακροχρόνιο αγώνα του μέχρι την ολοκληρωτική συντριβή του ιμπεριαλισμού και των πληρεξουσίων του. Η νίκη είναι δική μας.

αγοραζετε τη σοσιαλιστική έκφραση

σοσιαλιστική **εκφραση**

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικό 24 φύλλα 1500 μιλς
Εξωτερικό 24 φύλλα 2000 μιλς
Τιμή φύλλου 50 μιλς.

Οι έπιταγές στο λογαριασμό
1762 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου
Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική "Εκφραση θα διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.